

Afholdelse. Det er ganske vist, at forinden de stilles lige med hinanden i saa Henseende, kan der ikke være nogen Sikkerhed for — som det oftere er blevet bemærket — at de private Seminarier fremtidigt kunne erstatte Statsseminarierne. Det er muligt, at de kunne det, Paastand stilles her imod Paastand, men vi have aldeles ikke objektive Beviser for, at den ene eller den anden har Ret i saa Henseende. Det objektive Bevis, man har fremsført, er Examens karaktererne: men dem ville Nogle igjen ikke erkjende, synes det, som tilstrækkeligt Bevis. Der tales om Partifshed. Det er muligt, at der kan finde Partifshed Sted; men disse Tvivl, der vistnok have været medvirkende til at bringe Forslaget frem, ville hæves, naar vi have nogen Erfaring for, hvorledes en saadan almindelig Examenskommission vil virke i saa Henseende. Jeg troer af den høitærede Kultusministers Udtalelser ved tidligere Leilighed at kunne slutte, at han ikke er ugunstig stemt med Hensyn til Spørgsmaalet om Oprettelsen af en almindelig Examenskommission, og jeg troer ogsaa, at den høitærede Minister ikke kan Andet end tage Hensyn til de Udtalelser, der ere stete her idag, ligesom jeg er vis paa, at Vedtagelsen af en saadan motiveret Dagsorden vilde for Ministeren være endnu et væsentligt Motiv til med særdeles Nidkjærhed og Hurtighed at fremme en saadan almindelig Examenskommissions Oprettelse. Jeg for mit Vedkommende kan, som Sagen staaer og som den fremstiller sig for mig, ikke Andet end have megen Betænkelighed ved at gaae ind paa dette Lovforslag, og jeg troer vistnok, at Mange med mig dele denne Betænkelighed; men jeg troer, at det vilde være godt, om en saadan motiveret Dagsorden blev vedtaget, for derved hyderligere at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa dette meget vigtige Spørgsmaal. Som sagt, jeg har ikke stillet Forslaget for at lægge Diskussionen nogen Hindring iveien; men jeg troer ikke, at en hyderligere ført Forhandling kunde lede til noget andet Resultat. Jeg troer, at den almindelige Erkjendelse er den, at vi savne en saadan almindelig Examenskommission, og at man ikke, før en saadan Kommission er

traadt i Virksomhed og har virket i nogen Tid, tør driste sig til at ophæve Noget af de nu bestaaende Seminarier.

B. Christensen: Jeg skal nu tillade mig at foreslaae, at Forslaget til den motiverede Dagsorden afsøjes.

Ved den derefter foretagne Afstemning afvistes Forslaget om en motiveret Dagsorden med 57 St. mod 25.

Som Følge heraf gjenoptoges Forhandlingen om selve Lovforslaget.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Da Spørgsmaalet om en Examenskommission ogsaa har været for under den tidligere stedfundne Forhandling, tør det maaskee være mig tilladt at bemærke, at jeg troer, den ærede Stiller af Forslaget til en motiveret Dagsorden noget har misforstaaet de Udtalelser, der fra min Side ere faldne ved Finanslovens 1ste Behandling angaaende dette Spørgsmaal. Jeg har ganske bestemt denne Gang fremhævet og fremhæver endnu idag som en af mine Betæneligheder ved en fælles Examenskommission det Samme, som har foranlediget, at man for nogle Aar siden hævdede den fælles Examen artium. Man gjorde dengang gjældende, og maa gjøre det endnu, at det er heldigt for hver især af de enkelte Undervisningsanstalter at have Frihed i Undervisningsmetoden, og det Samme, som ledede til, at man dengang ophævede den fælles Examen artium, forekommer mig ogsaa at være en gyldig Grund til ikke nu her at gaae ind paa en fælles Examenskommission. Dernæst fremhævede jeg en anden Indvending imod dette Forslag, nemlig den, at jeg ikke skjønede rettere, end at den fælles Examenskommission maatte have sit Sæde i Kjøbenhavn, hvilket altsaa vilde have til Følge, at alle de, der skulle tage Seminaristexamen, bleve nødt til en kort Tid at opholde sig i Kjøbenhavn; men jeg fremhævede, at dette af forskellige Grunde var lidet tiltalende og lidet i de paagjældende Examinanders Interesse. Jeg troer ikke, at tage feil i, at jeg udtalte mig saaledes, men jeg